

807 M 1 2 3

Tx: 1. pol. 19. stol.
N-: KSJ 1863
D: A. Straka 1939 (~1992)

1. Ma - tko Bo - ží, ne - slý - chá - no, že by ně - kdo v tě - žko -

sti na - dar - mo se, sva - tá Pa - nno, u - tí - kal k tvé mi - lo -

sti. Ó Krá - lo - vno ne - be - ská, ce - lý svět to do - svě -

dču - je, že kdo v te - be dů - vě - řu - je, do - brou

Ma - tku v to - bě má: ty ho sly - šíš a vy - sly - šíš ve své

lá - sce pře - či - sté je - ho pro - sby za - ji - sté.

2. Matko Krista, Matko spásy,
hvězdo naše, z nebe hled';
vyslyš našich proseb hlasy,
světlem svým nás k cíli ved'.
Ó Královno nebeská . . .

3. Jako plavcům v širém moři,
nám též vůdčí hvězdou buď,
utěš srdce v každém hoři,
světlem lásky naplň hrud'.
Ó Královno nebeská . . .

4. Matko Boží, jejíž kráse
andělů se koří sbor,
svit' nám z nebe k naší spáse,
ukrot' živelů moc i vzdor.
Ó Královno nebeská . . .

5. Z moře světa, z bouřných vírů
uved', Matko, děti své
v tichý přístav štěstí, míru,
kam nás tvůj Syn v lásce zve.
Ó Královno nebeská . . .

